

तस्मात् सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च ।
 मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मामेवैष्यस्यसंशयः ॥ ७ ॥
 अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।
 परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचितयन् ॥ ८ ॥
 कविं पुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ।
 सर्वस्य धातारमचिन्त्यद्वयमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥
 प्रयाणकाले मनसाचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ।
 भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यं ॥ १० ॥
 यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।
 यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत् ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥
 सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ।
 मूर्ध्नाधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ १२ ॥
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् मामनुस्मरन् ।
 यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां गतिं ॥ १३ ॥
 अनन्यचेताः सततं धो मां स्मरति नित्यशः ।
 तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥
 मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतं ।
 नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥ १५ ॥
 आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनो ऽर्जुन ।
 मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥